

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Aleny Pavlíčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobců:

- a) [redacted]
bytem [redacted]
- b) [redacted]
bytem [redacted]
- c) [redacted]
bytem [redacted]
- d) [redacted]
bytem [redacted]
- e) [redacted]
bytem [redacted]

všichni zastoupeni advokátem Janem Kalvodou
sídlem Bělohorská 238/85, Praha 6 – Břevnov

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením žalovaného

takto:

- I. Žaloba se v části, v níž se žalobci domáhali určení, že donucení a soubor faktických opatření žalovaného spočívající v tom, že dne 8. 11. 2017 (i) byl v Lipníku nad Bečvou pan [REDAKCE] zajištěn osmičlennou policejní hlídkou, (ii) která vstoupila do soukromé místnosti nacházející se v prvním patře nad restaurací U Marka, z níž pan [REDAKCE] přehrával píseň „Modlitba pro Martu“, (iii) kde mu vydala pokyn k ukončení přehrávání této skladby, a (iv) v oznámení, že je zajištěn, aniž by ho řádně poučila o právních důvodech zajištění a o jeho právech a povinnostech a (v) ve výzvě, aby ji následoval na policejní služebnu, kam ho následně převezla, a (vi) jeho bezdůvodné zadržení, jsou nezákonné, zamítá.
- II. Žaloba se v části, v níž se žalobci domáhali určení, že donucení a soubor faktických opatření žalovaného spočívající v téže době v monitoringu a pořizování obrazových a zvukových záznamů žalobců, kteří poklidně postávali se zdviženými červenými kartami před restaurací U Marka v průběhu projevu prezidenta republiky Ing. Miloše Zemana, jsou nezákonné, odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah správního spisu

1. Žalobci se žalobou, upravenou podáním ze dne 20. 4. 2018, domáhali určení, že donucení a soubor faktických opatření žalovaného, spočívající
 - a. v tom, že dne 8. 11. 2017 (i) byl v Lipníku nad Bečvou pan [REDAKCE] zajištěn osmičlennou policejní hlídkou, (ii) která vstoupila do soukromé místnosti nacházející se v prvním patře nad restaurací U Marka, z níž pan [REDAKCE] přehrával píseň „Modlitba pro Martu“, (iii) kde mu (slovy „Policie České republiky, vypněte to a pojdte s náma, jste zajištěn“) vydala pokyn k ukončení přehrávání této skladby, a (iv) v oznámení, že je zajištěn, aniž by ho řádně poučila o právních důvodech zajištění a o jeho právech a povinnostech a (v) ve výzvě, aby ji následoval na policejní služebnu, kam ho následně převezla, a (vi) jeho bezdůvodné zadržení, a dále pak
 - b. v téže době v monitoringu a pořizování obrazových a zvukových záznamů žalobců, kteří poklidně postávali se zdviženými červenými kartami před restaurací „U Marka“ v průběhu projevu prezidenta republiky Ing. Miloše Zemana, jsou nezákonná.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Z rozkazu ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje č. 112 ze dne 1. 11. 2017, kterým se vyhláší bezpečnostní opatření v souvislosti s návštěvou prezidenta České republiky v Olomouckém kraji, bylo zjištěno, že v době od 7. 11. 2017 od 12:00 hod. do 10. 11. 2017 do 24:00 hod. bylo vyhlášeno bezpečnostní opatření v souvislosti s návštěvou prezidenta ČR v Olomouckém kraji, která se měla uskutečnit od 8. 11. 2017 do 10. 11. 2017. Dále byl vydán dne 6. 11. 2017 plán opatření k zajištění klidu a veřejného pořádku při průběhu této návštěvy, mj. i pro opatření dne 8. 11. 2017 od 13:00 hod. do 18:00 hod. v Lipníku nad Bečvou.

4. Z průběžné zprávy Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ze dne 14. 11. 2017 soud zjistil, že v Lipníku nad Bečvou se měl prezident přesunout na náměstí T. G. Masaryka, kde byla před Městským úřadem Lipník nad Bečvou umístěna tribuna, a setkat se zde od 16:30 do 17:10 hod. s občany. Z provedeného operativního šetření bylo policii známo, že pan [REDACTED] se společně se svými příznivci zúčastní setkání s občany na náměstí T. G. Masaryka a že podporovatelé pana [REDACTED] chystají protest proti prezidentu Zemanovi pomocí červených karet a transparentů. Na náměstí se v době nahlášeného setkání shromáždilo větší množství osob, před restaurací „U Marka“ se shromažďovaly osoby s červenými kartami, část i uvnitř restaurace. Po příchodu prezidenta, starosty města a hejtmána Olomouckého kraje v cca 16:37 hod. zvedly osoby shromážděné před restaurací „U Marka“ červené karty a ozval se pískot. K tomu se z pootevřeného okna nad touto restaurací spustila produkce písně „Modlitba pro Martu“. Jelikož policisté dospěli k závěru, že hudba svou hlasitostí zasáhla do nerušeného průběhu shromáždění, byly řídicím štábem bezpečnostního opatření „PREZIDENT“ vyslány dvě hlídky pohotovostního a eskortního oddělení do prostor budovy penzionu „U Marka“ s úkolem zamezit tomuto jednání. Tyto vstoupily do objektu se svolením majitele pana Marka a cca v 16:45 hod. v prvním patře po zvolání „Policie ČR, jménem zákona ukončete produkci hudby“ zastihly pana [REDACTED], kterého podezřívaly ze spáchání přestupku dle § 14 odst. 1 písm. e) zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů. Tento byl policisty zajištěn, následoval policisty na chodbu, kde byl lustrován a byla provedena jeho prohlídka, a po přistavení služebního vozidla ke vchodu penzionu byl zadržený pan [REDACTED] eskortován na služebnu Obvodního oddělení Policie ČR v Lipníku nad Bečvou, kam hlídka dorazila cca v 17:00 hod. Zajištění pana [REDACTED] bylo po poučení a podání vysvětlení v 18:41 hod. ukončeno.
5. Z úředního záznamu Policie ČR, KŘP Olomouckého kraje, Odboru obecné kriminality Prostějov, ze dne 13. 11. 2017 vyplývá, že v době zásahu se u restaurace a penzionu „U Marka“ nacházela rovněž hlídka Odboru obecné kriminality Prostějov, aby zde dokumentovala průběh eskorty, a to pro případ, že by došlo k pokusům tuto eskortu narušit. Záznam byl pořízen služební kamerou z místa před výlohou uvedené restaurace. V blízkosti hlídky se v té době nacházela skupina osob s červenými kartami, novináři a další množství osob. Po nástupu osoby do vozidla bylo pořízování záznamu ukončeno. Hlídka dále prováděla na tomtéž místě skrytý monitoring. Zdokumentovala odchod pana [REDACTED] z náměstí na služební telefon. V 17:00 hod. vyběhla z domu žena, která následně sdělovala zde stojící novinářce a kameramanovi, že „jim sebrali zvukaře“. Z obavy, že by toto sdělení mohlo mezi okolostojícími vyvolat nějakou reakci, se ji policisté pokoušeli vyfotografovat na služební telefon, což se jim však nepodařilo. Následně se hlídka rozdělila, kdy policistu, který setrval na místě, krátce poté oslovil neznámý muž, ptal se, zda je policista, a žádal ho, aby se mu prokázal. Jelikož policista prováděl utajený monitoring, muže odbyl, ten však započal vytahovat mobilní telefon a chtěl policistu vyfotit. Policista se proto otočil a odešel z místa.

II. Obsah žaloby

6. Žalobci žalobu odůvodnili tak, že se všichni účastníci ohlášeného shromáždění, svolaného dne 8. 11. 2017 na náměstí T. G. Masaryka v Lipníku nad Bečvou, kdy

svolavatelem bylo Město Lipník nad Bečvou. Do jejich veřejných subjektivních práv bylo zasazeno, když se ve společném úmyslu využít práva shromažďovacího a práva na svobodu projevu rozhodli vyjádřit nesouhlas s veřejnými postoji prezidenta republiky, pana Miloše Zemana, symbolickým a jednorázovým přehráním skladby „Modlitba pro Martu“ a nonverbálním gestem, viditelným držením červených karet, přičemž faktickým donucením ze strany policie jim bylo ve výkonu těchto práv zamezeno. Krátce po zahájení shromáždění bylo zásahem policie zamezeno v přehrání písně „Modlitba pro Martu“ a pan [REDAKCE], obsluhující zvukové zařízení, byl zajištěn policií a odvezen na oddělení policie k podání vysvětlení. Žalobci přitom hodlali své stanovisko dát najevo výhradně adekvátní a umírněnou formou, tak aby nezasáhli do práv jakéhokoli dalšího účastníka shromáždění, volili proto symbolickou zkratku, jednak jednorázovou tříminutovou hudební produkci písně Modlitba pro Martu před projevem prezidenta, jednak viditelným užitím/držením červených karet. Přitom skladba zazněla během krátkých projevů představitelů města a kraje a před projevem prezidenta, projevy řečníků byly současně s provedením skladby plně slyšitelné, žádný z nich nereagoval verbálně či nonverbálně na přehrání skladby negativně a svůj projev nepřerušil a žalobci nezaznamenali odmítavé reakce ani od ostatních účastníků shromáždění.

7. Shromažďovací právo a právo na svobodu projevu žalobců lze přitom omezit jen při kolizi s jiným právem či veřejným zájmem, avšak jen způsobem a v míře, adekvátní účelu a ochraně těchto práv, tedy v souladu s principem proporcionality. Předpoklad, že každé zaujetí stanoviska během shromáždění, které není v souladu s názorem svolavatele nebo jiného účastníka shromáždění, představuje zásah do práva shromažďovacího, je v rozporu s účelem shromáždění a je neudržitelný z hlediska ústavního i principů výkonu státní správy. Pokud policie uváděla, že plnila úkoly v rámci bezpečnostních opatření k návštěvě prezidenta ČR, jakákoli bezpečnostní rizika jednání žalobců byla vyloučena přijetím podmínek policie žalobci před spuštěním skladby, kdy tito splnili pokyny policie. Policie sice tvrdí, že jednala podle zvláštního ustanovení, ale využila formálně obecných pravomocí a dle žalobců fingovala podezření ze spáchání přestupku, přičemž přestupkovými důvody a obecnými pravomocemi k zásahu proti protiprávnímu jednání i nadále argumentuje. Žalobci uvedli, že jejich jednání nemohlo naplnit materiální znak přestupku proti právu shromažďovacímu, neboť produkce nebyla vůbec překážkou ve výkonu shromažďovacího práva, natož podstatnou, a skladba sama nebyla nepřístojnou, toto nemůže být ani důvodem pro zjišťování totožnosti účastníků shromáždění, oponujících mlčky prezidentu republiky. Skutečnou motivací policie tak dle žalobců bylo zmařit projevy nesouhlasu shromážděných vůči dalšímu účastníkům shromáždění, prezidentu Zemanovi, což je mocenským excesem a nezákonným zásahem do práv žalobců.
8. Dále namítali, že po skončení shromáždění uniformovaní i neuniformovaní příslušníci policie zachycovali na videozáznam osoby, jež vystupovaly s oponentními názory vůči řečníkovi Miloši Zemanovi, a byli-li přistiženi a konfrontováni, odmítli se prokázat a chovali se výhružně. Toto dle žalobců představuje vážný zásah do práv účastníků shromáždění, a to tím, že policie registruje a identifikuje pouhé názorové oponenty aktuálních nositelů státní moci.

9. Vedle toho žalobci v doplnění a upřesnění žaloby odkázali na „Zprávu o šetření ve věci postupu Policie ČR v Lipníku nad Bečvou dne 8. 11. 2017“, jejíž podstatný obsah podávají jako svá tvrzení, neboť veřejný ochránce práv v ní dospěl k závěru, že Policie ČR pochybila, když pana [REDAKCE] zajistila, nepoučila jej o právních důvodech zajištění a o jeho právech a povinnostech, ačkoliv tomu nebránily žádné okolnosti, že policejní zásah vůči panu [REDAKCE] byl s ohledem na počet zasahujících policistů, informace, které měla policie k dispozici, a sledovaný účel nepřiměřený a že monitoring žalobců a dalších občanů, kteří klidně postávali se zdviženými červenými kartami před restauraci „U Marka“, nebyl nezbytný.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Plně se ztotožnil s vyhodnocením v materiálech Policie ČR, které jsou součástí spisu pod č.j. KRPM-22218-2/ČJ-2018-1400VOO, a odkázal na ně jako na součást vyjádření. Doplnil, že policie realizovala zásah pro podezření ze spáchání přestupku dle § 14 odst. 1 písm. e) zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, kdy podstatou přestupku je bránění účastníkům shromáždění ve splnění jeho účelu nepřístojným chováním, jímž může být jakýkoli způsob či snaha o narušení splnění účelu shromáždění tím, že někdo fakticky znemožňuje účastníkům reálně se na projevy soustředit a vyslechnout je. Jednou z těchto forem může být i hlasitý hudební projev. Z videozáznamů plyne, že hudba byla velmi hlasitá, a ačkoliv nemusela působit rušivě před pódiem či v jeho bezprostředním okolí, v části pod okny s umístěným reproduktorem již tomu tak nebylo. Policie tak oprávněně vyhodnotila jednání pana [REDAKCE] jako podezření z přestupku proti právu shromažďovacímu. K omezení svobody projevu žalovaný uvedl, že policie řešila průběh protestu s panem [REDAKCE] již před započetím shromáždění, a to v rámci plnění úkolů k zajištění bezpečnosti určení osoby podle § 49 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „zákon o Policii ČR“), kdy jej upozornila, že hlasitost hudby by neměla překračovat určitou mez a že by tím mohl naplnit skutkovou podstatu přestupku.

IV. Jednání soudu

11. Na jednání dne 13. 7. 2020 setrvali žalobci i žalovaný na svých písemných podáních.
12. Žalovaný doplnil, že co se týče zamezení v přehrání skladby ve vztahu k osobě pana [REDAKCE], v této věci bylo rozhodnuto Městským soudem v Praze, kde byl vyjádřen jasný postoj soudu tak, že zákrok proti panu [REDAKCE], který však není žalobcem v této věci, byl nepřiměřený a tím nezákonný, opravné prostředky nebyly podány. Žalovaný se s rozhodnutím Městského soudu v Praze v této věci ztotožňuje a souhlasí s ním. Co se týče druhé větve, tedy žaloby podané zde přítomnými žalobci, žalovaný uvedl, že by šlo o analogii jakési actio popularis. Ke shromáždění dne 8. 11. 2017 žalovaný uvedl, že dle výpovědi svědka v řízení, sp. zn. 9 A 105/2018, tento ani neznamenal, že píseň nedohrála, shromáždění nebylo podstatně narušeno a účastníci si ani plně neuvědomili, že by píseň měla pokračovat. Žalovaný ponechává na posouzení soudu, zda zásahem proti panu [REDAKCE] mohly být dotčeny i jiné osoby, neshledává však dostatek aktivní věcné legitimace. Ve vztahu k monitoringu, resp. nahrávání, žalovaný konstatoval, že záznamy nebyly pořizovány z bezprostřední blízkosti a nezachycují ty osoby, které se přemísťují do restaurace, nebyly tedy pořizovány nějakým šikanózním způsobem ani to nebylo nepřiměřené. Policie

standardně provádí záznamy z akcí, zejména tam, kde může dojít k nějakým střetům stran, které spolu nesouhlasí, a to na základě § 62 odst. 1 zákona o Policii ČR, jedná se o praxi doporučovanou Kanceláří veřejného ochránce práv i Ústavním soudem, naopak v jiných případech je vytýkána absence záznamu. Pořizování záznamu je odůvodněno nějakým zájmem, a to buď zájmem občanů na kontrole Policie ČR, nebo zájmem Policie ČR na dokumentaci úkonů nebo protiprávního jednání. Jedná se o opatření, které mj. slouží pro zachycení sporných situací, kdy je Policie ČR podezírána z protiprávního jednání, tedy pro dokumentační účely. Ačkoliv je pořizování záznamu samozřejmě lidsky nepříjemné, byl pořízen na veřejném místě a Policie ČR po vyhodnocení záznamů tyto zlikviduje, nebo je využije při kázeňských řízeních, kdy po jejich skončení je záznam vymazán, příp. je nutno vyčkat s likvidací na projednání žaloby či skončení trestního řízení. Zájemem všech je, aby nikomu nebylo bráněno ve výkonu ústavních práv, takové rozhodnutí by však bylo precedentní, neboť v jedné situaci je policistům vytýkáno, že při zásahu nenatáčejí, a naopak nyní by jim bylo vytčeno, že záznam pořídili, taková situace by tak byla pro řadové policisty nepřehledná.

13. K tomu žalobci uvedli, že aktivní legitimace je popsána v podané žalobě. Jediným předmětem sporu je nadále zejména monitoring, pořizování zvukových a obrazových záznamů žalobců. Podotkli, že Policie ČR příslušné záznamy dosud nesmazala a je sice pravdou, že pořizování záznamů je vhodné, avšak Policie ČR by měla poměřovat nezbytnost pořizování záznamu, přičemž dále odkázali na zprávu veřejného ochránce práv o šetření ve věci postupu Policie ČR dne 8. 11. 2017. Žalobci byli pouze poklidně protestující občané, stojící s červenými kartami v dostatečné vzdálenosti od pódia a tím od chráněné osoby. Pokud by na místě probíhal nějaký zásah, bylo by možné pořizování záznamu pochopit, ale zde žádný zásah neprobíhal. Kladně kvitují přístup dvou policistů, kteří pana [REDAKCE] před započetím shromáždění zkontrolovali, ztotožnili, udělili mu příslušné pokyny a nechali jej vykonat jeho práva.
14. Žalobce [REDAKCE] uvedl, že nevnímali špatně, že je Policie ČR natáčela během protestu, ale po ukončení protestu, kdy se přesunuli dovnitř restaurace U Marka, je policisté natáčeli, a to tak, že přistoupili k oknu a natáčeli si osazenstvo restaurace, ačkoliv osoby uvnitř již neprotestovaly a nikoho neohrožovaly.
15. Žalobkyně [REDAKCE] uvedla, že křik a pískot byl pouze krátký, hluk způsobily osoby, které neznali a hned je umlčeli, a protest byl jinak absolutně tichý.
16. Soud zamítl návrh na provedení dokazování scénářem publicistického pořadu Reportéři ČT ze dne 13. 11. 2017, úředním záznamem o podání vysvětlení pana [REDAKCE] ze dne 8. 11. 2017 vč. poučení zajištěné osoby, vyrozuměním Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Odboru vnitřní kontroly, o učiněných opatřeních ze dne 4. 12. 2017, čj. KRPM-139543-7/ČJ-2017-140066-U-MK, přestupkovým spisem Městského úřadu v Lipníku nad Bečvou ve věci pana [REDAKCE] a jeho činnosti dne 8. 11. 2017 a textem písně Modlitba pro Martu a článkem o této písni z internetové encyklopedie Wikipedie, jelikož je považoval za nadbytečné, neboť všechny podstatné skutečnosti byly nepochybně zjištěny ze správního spisu Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Odboru vnitřní kontroly, sp. zn. KRPM-140037/ČJ-2017, a co se týče důkazů

přímo ve vztahu k panu [REDAKCE], není zde dán zřejmý vztah těchto listin k žalobcům.

17. Dále soud zamítl provedení dokazování poskytnutím informací Městem Lipník nad Bečvou ze dne 28. 11. 2017 a Oznámením ze dne 30. 10. 2017 o konání shromáždění pro nadbytečnost, jelikož mezi účastníky je nesporné, že se shromáždění konalo, a není zřejmé, co je těmito důkazy ve vztahu k žalobcům dovozováno.
18. Taktéž soud zamítl návrh na dokazování rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2020, čj. 9 A 105/2018-129, neboť tento je soudu znám z jeho rozhodovací činnosti.
19. Soud dále zamítl návrh na provedení dokazování zprávou veřejného ochránce práv ze dne 19. 2. 20218 o šetření ve věci postupu Policie České republiky v Lipníku nad Bečvou dne 8. 11. 2017, čj. KVOP-7703/2018, a videozáznamy Policie ČR zachycujícím monitoring žalobců, neboť je považoval za nadbytečné s ohledem na níže uvedené právní posouzení, kdy žaloba byla v části týkající se monitoringu a pořizování obrazových záznamů žalobců žalovaným odmítnuta pro opožděnost.
20. Žalobci netrvali na provedení videozáznamu z webu [REDAKCE].

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

21. Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „s. ř. s.“), se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásahem“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat u soudu žalobou ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
22. Podle ustálené judikatury Nejvyšší správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2017, č. j. 1 Afs 217/2017-34, a tam citovanou judikaturu) je namístě ochranu v procesním režimu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout tehdy, pokud jsou kumulativně splněny všechny podmínky stanovené v tomto ustanovení. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).

V. a) K zajištění a zadržení pana [REDAKCE]

23. Soud se nejprve zabýval prvním ze zásahů, který měl spočívat v zajištění pana [REDAKCE], dále v průběhu tohoto jeho zajištění a ukončení hudební produkce a v jeho následném bezdůvodném zadržení a eskortě na policejní stanici.
24. Soud má za to, že nebyly naplněny dvě ze základních podmínek pro to, aby mohl dospět k závěru o tom, že bylo nezákonně zasaženo právě do práv žalobců. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí ze dne 16. 12. 2008, čj. 8 Aps 6/2007 - 247, *"Postavení žalobce jako účastníka řízení o žalobě podle § 82 s. ř. s. je (ve spojení s § 33 odst. 1 s. ř. s., podle něhož jsou účastníky řízení navrhovatel (žalobce) a odpůrce (žalovaný) nebo ti, o nichž to stanoví tento zákon) dáno jeho tvrzením. Citované ustanovení § 82 s. ř. s. tak pod nadpisem "aktivní legitimace" vymezuje okruh tvrzení,*

kteřá musí žalobce podat, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. dal vzniku příslušnému procesně právnímu vztahu a vedl soud k rozhodnutí, tj. výroku směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva. V průběhu řízení je proto nutno zkoumat, zda žalobce tvrzenou aktivní věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl, resp. zda se žalovaný státní orgán tvrzeného zásahu do veřejných subjektivních práv skutečně dopustil (zda je tedy skutečně věcně pasivně legitimován). V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí subjektivní právo nebo povinnost, o němž se v řízení jedná.“

25. Žalobci sice v žalobě uvedli, že bylo zasaženo do jejich práva shromažďovacího a práva na svobodu projevu, nijak však nespecifikovali, jak konkrétně se zajištění a zadržení pana [REDAKCE] mohlo tohoto jejich práva dotknout. Žalobci popsali, že chtěli přehráním skladby Modlitba pro Martu a viditelným držením červených karet vyjádřit svůj nesouhlas s postoji prezidenta republiky, nevymezili však již, jak oni sami byli na výkonu těchto svých práv omezeni. Z obsahu správního spisu nijak neplyne, že by žalobcům bylo bráněno v jejich protestu, případně že by nějak bylo proti nim policisty zasahováno. Veškeré pokyny a donucení byly směřovány proti panu [REDAKCE] a žalobců se nijak nedotkly, ti tedy mohli i nadále ve výkonu svých práv pokračovat. Rovněž přestupkové jednání bylo přisuzováno panu [REDAKCE] a vůči žalobcům nebylo žádné řízení zahájeno.
26. Jak tedy plyne z obsahu správního spisu i z toho, jak žalobci vymezili svůj žalobní návrh, první tvrzený zásah se týkal pana [REDAKCE]. Tento byl zajištěn, bylo proti němu užito několika výzev a byl poté zadržen a eskortován na policejní stanici. Je tedy zřejmé, že přímo zkrácen na svých právech mohl být popsáním jednáním pouze pan [REDAKCE] (1. podmínka), taktéž jen přímo proti němu byl daný zásah zaměřen (5. podmínka). Jak je ostatně soudu známo z jeho rozhodovací činnosti, pan [REDAKCE] podal na ochranu před popsáním nezákonným zásahem samostatnou žalobu, o níž bylo vedeno řízení pod sp. zn. 9 A 105/2018. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 4. 3. 2020, čj. 9 A 105/2018-129, pak bylo rozhodnuto tak, že se určuje, že zásah Policie České republiky vůči žalobci (zde panu [REDAKCE] – pozn. soudu), ke kterému došlo v Lipníku nad Bečvou dne 8. 11. 2017, a který spočíval ve vstupu do kancelářských prostor ve II. NP nad restaurací „U Marka“; v pokynu žalobci, aby zastavil přehrávání hudební produkce – písni Marty Kubišové „Modlitba pro Martu“; v provedení osobní prohlídky žalobce a v zajištění žalobce a jeho omezení na svobodě s následným převozem na služebnu Policie České republiky v Lipníku nad Bečvou a znemožnění jeho odchodu až do okamžiku, kdy byl propuštěn, byl nezákonný.
27. Též z důvodu, že první tvrzený zásah se týkal pouze pana [REDAKCE], soud neprovedl dokazování zejména scénářem publicistického pořadu Reportéři ČT, úředním záznamem o podání vysvětlení pana [REDAKCE], vyrozuměním Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Odboru vnitřní kontroly, o učiněných opatřeních a přestupkovým spisem Městského úřadu v Lipníku nad Bečvou ve věci pana [REDAKCE], neboť tyto důkazy se týkaly pouze zásahu proti panu [REDAKCE] a nemohl jimi být prokázán žádný zásah ve vztahu k žalobcům.

28. Z všech výše uvedených skutečností má tedy soud za nepochybně zjištěné a prokázané, že daným zásahem pod písm. a), jak jej vymezili žalobci, nebylo přímo zasaženo do jejich práv, a proto nebyli k podání žaloby v této části aktivně věcně legitimováni. Soud proto žalobu v této části dle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

V. b) K monitoringu a pořizování záznamů žalobců

29. Dále se soud zabýval zásahem spočívajícím v monitoringu a pořizování obrazových a zvukových záznamů žalobců během zdvižení červených karet při projevu prezidenta republiky.
30. Dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.
31. Dle § 84 odst. 1 s. ř. s. žaloba (na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu – dopl. soudem) musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Dle § 84 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty nelze prominout.
32. Dle § 84 odst. 3 s. ř. s. Žaloba mimo obecných náležitostí podání musí obsahovat: a) označení zásahu, proti němuž se žalobce ochrany domáhá, b) vylíčení rozhodujících skutečností, c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává, d) návrh výroku rozsudku.
33. V dané věci žalobci podali žalobu dne 8. 1. 2018, přičemž zřetelně a jasně vymezili, že k zásahu mělo dojít dne 8. 11. 2017. Mj. v žalobě, avšak pouze na okraj, uvedli, že po skončení shromáždění uniformovaní i neuniformovaní příslušníci policie zachycovali na videozáznam osoby, jež vystupovaly s oponentními názory vůči řečníkovi Miloši Zemanovi, a byli-li přistiženi a konfrontováni, odmítli se prokázat a chovali se výhružně. V petitu žaloby se však domáhali pouze určení, že donucení a soubor faktických opatření, jimiž bylo žalobcům zamezeno v přehrání skladby Modlitba pro Martu, zadržení pana [REDAKCE] a zamezení témuž v další účasti na shromáždění, bylo nezákonné. Dne 20. 4. 2018 zaslali k výzvě soudu doplnění žaloby, v němž navrhli nový petit. Původní částečně přeformulovali a doplnili jej o návrh pod bodem b), v němž spatřovali zásah i „v monitoringu a pořizování obrazových a zvukových záznamů žalobců, kteří poklidně postávali se zdviženými červenými kartami před restaurací „U Marka“ v průběhu projevu prezidenta republiky Miloše Zemana“. Ke skutkovým tvrzením doplnili, že veřejný ochránce práv shledal, že monitoring žalobců a dalších občanů, kteří klidně postávali se zdviženými červenými kartami před restaurací U Marka, nebyl nezbytný.
34. Z výše uvedeného plyne, že v původní žalobě a jejím doplnění žalobci označili dva odlišné potenciální zásahy. V prvním případě, tedy v žalobě, šlo o monitoring žalobců v průběhu debaty s prezidentem Milošem Zemanem, tedy v následující části shromáždění s prezidentem, kdy byl následně pravděpodobně policista, provádějící monitoring, konfrontován, ale odmítl se prokázat, avšak sami žalobci už žádnou činnost nevykonávali. V doplnění žaloby pak žalobci nově označili nezákonný zásah, v němž však šlo o monitoring během projevu prezidenta, kdy žalobci a další účastníci, kteří s nimi přišli vyjádřit nesouhlas s postoji prezidenta, zvedli a drželi nad hlavami červené karty, a domáhají se jeho určení jako nezákonného i ve výroku rozsudku.

35. Druhý jmenovaný nezákonný zásah, který byl promítnut i do petitu žaloby, však byl uplatněn až v doplnění žaloby dne 20. 4. 2018, tedy více jak šest měsíců od okamžiku, kdy k nezákonnému zásahu došlo, přičemž s ohledem na tvrzení žalobců v žalobě i ve vyjádřeních během jednání lze předpokládat, že se o svém monitoringu i bezprostředně poté dozvěděli. Již k tomuto dni, tj. ke dni 8. 11. 2017, tedy bylo nepochybně žalobcům známo, že byli příslušníky policie ČR na shromáždění v Lipníku nad Bečvou po dobu zdvižení červených karet monitorováni. Pokud tedy označili uvedený zásah ve smyslu § 84 odst. 3 písm. a) s. ř. s. až v doplnění žaloby ze dne 20. 4. 2018, ačkoliv vědomost o daném zásahu měli nejpozději ke dni 8. 11. 2017, uplynula již subjektivní lhůta pro podání žaloby na ochranu před tímto nezákonným zásahem v délce dvou měsíců a v dané části tak žaloba byla podána opožděně.
36. Soud proto dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 84 odst. 1 s. ř. s. žalobu jako opožděnou v této části odmítl. Z tohoto důvodu taktéž soud neprovedl dokazování zprávou veřejného ochránce práv o šetření ve věci postupu Policie České republiky v Lipníku nad Bečvou dne 8. 11. 2017 a videozáznamy Policie ČR zachycujícím monitoring žalobců, neboť z nich nemohl zjistit žádné skutečnosti rozhodné v dané věci, které by zvrátily shora uvedené posouzení této části žaloby jako opožděné.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Na základě všech výše uvedených důvodů tedy soud rekapituluje, že v části, v níž se žalobci domáhali určení, že donucení a soubor faktických opatření žalovaného spočívající v tom, že dne 8. 11. 2017 (i) byl v Lipníku nad Bečvou pan [REDAKCE] zajištěn osmičlennou policejní hlídkou, (ii) která vstoupila do soukromé místnosti nacházející se v prvním patře nad restaurací U Marka, z níž pan [REDAKCE] přehrával píseň „Modlitba pro Martu“, (iii) kde mu (slovy „Policie České republiky, vypněte to a pojdte s náma, jste zajištěn“) vydala pokyn k ukončení přehrávání této skladby, a (iv) v oznámení, že je zajištěn, aniž by ho řádně poučila o právních důvodech zajištění a o jeho právech a povinnostech a (v) ve výzvě, aby ji následoval na policejní služebnu, kam ho následně převezla, a (vi) jeho bezdůvodné zadržení, jsou nezákonné, žalobu dle § 87 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl, a v části, v níž se domáhali určení, že donucení a soubor faktických opatření žalovaného spočívající v téže době v monitoringu a pořizování obrazových a zvukových záznamů žalobců, kteří poklidně postávali se zdviženými červenými kartami před restaurací „U Marka“ v průběhu projevu prezidenta republiky Ing. Miloše Zemana, jsou nezákonné, žalobu dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 84 odst. 1 s. ř. s. jako opožděnou odmítl.
38. O náhradě nákladů rozhodl soud dle § 60 odst. 1 a 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož žalobci byli v řízení částečně neúspěšní a částečně byla žaloba odmítnuta a žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. července 2020

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu